

[Niels Hølvæg Petersen.]

stille op med den sociale pensionsfond i 1974-75. Men reelt ligger det jo nok sådan, at det udvalgsarbejde, der er i gang, slet ikke kan holdes inden for de økonomiske rammer, som den sociale pensionsfond opstiller, og at man derfor vil komme til at stå over for et ønske om udvidelse af disse rammer, og dér kommer arbejdsgiverbidrag ind i billedet. Derfor kan jeg konkludere også efter ministerens svar her i dag, at det altså på ingen måde er udelukket, at i 1974-75 kommer der sådanne forslag, og så står konklusionen stadig fast, at så vil der være en nærliggende udsigt til, at vi i løbet af ganske få år står med to nye sæt arbejdsgiverbidrag.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen med finansministeren om husmandsbevægelsen og dens overplantning til industrien og det uegnede i at bruge disse paralleller, for det var jo egentlig slet ikke mig, der begyndte, det var finansministeren, så jeg tjener gerne finansministeren i, at vi dropper det og siger: det har ingen relevans for de nuværende sager.

Jeg skal sige om den dagsorden, der er foreslået, at jeg har forsøgt at give udtryk for mit partis standpunkt, og jeg tror ikke, så forfærdelig mange vil være i tvivl om, hvad det er efter diskussionen i dag; det vil kunne læses i Folketingstidende. Og efter en førstebehandling af et lovforslag er det jo almindeligt, at det skøl i udvalg; med den begrundelse vil vi undlade at stemme for den foreslåede dagsorden.

Formanden: Hr. Morten Lange har ordet — i indtil 10 minutter.

Morten Lange: Jeg skal være nådig. Jeg må sige, at min folketingsgruppe er ikke tilhænger af det dagsordensforslag, som er fremsat fra konservativ side. Det er utidigt, det er urimeligt. Og det er ganske interessant, at det altså ingen støtte finder i denne sal. Det er også fuldstændig klart efter den forhandling, vi har haft, at de konservative synes det lovforslag, der foreligger, er afskyeligt, og så kan man jo bare stemme imod det, når det optræder på et senere tidspunkt; den mulighed har vi altid. Så jeg synes i virkeligheden, at her har vi et virkeligt eksempel på en manøvre i dette ting,

som vi med stor sindsro kunne have undgået. Det er den slags små teatertordener, som ikke sætter nogen som helst agtelse i vejret for os.

Men når jeg har sagt det, og det er faktisk mit hjertes mening om den foreslåede dagsorden, vil jeg medgive hr. Ninn-Hansen så meget, at det lovforslag, der foreligger, næppe kan betegnes som nogen særdeles velgennemarbejdet tekst. Det er en idéskitse, som allerede i sit indhold stiller i udsigt, at det nok skal revideres inden længe på forskellige punkter, og i og for sig er der ikke så megen grund til at være bekymret over, at netop denne store sag kommer i en skitse, hvor man må formode, at regeringen ikke har lagt sig alt for jernfast.

Det er en meget stor sag. Det er en sag, hvor vi virkelig må gå ind i spørgsmålet her i folketinget og finde ud af mulighederne. Og som sagt, hvis vi havde fået et alt for galvaniseret lovforslag frem, havde det jo været overordentlig svært at præge det og få indflydelse på det. Så jeg tager det i virkeligheden som en dyd ved regeringens forslag, at det, sådan som det foreligger, ganske klart bærer præg af at være noget, der er fremsat til forhandling her, og at vi hver for sig må prøve på at se, om vi kan bidrage med elementer, som kan gøre dette lovforslag bedre. Se, det bliver jo svært, for de elementer, som kommer fra højre side i salen, står bestemt som skedevand til dem, der kommer venstre side, så det er et af de områder, hvor det samarbejdende folkestyre ærlig talt ikke har sine store muligheder på forhånd.

Jeg vil synes, det bliver en nogenlunde nem opgave for regeringen at føre sit lovforslag frem til en forhandling med socialistisk folkeparti, som ganske vist angiver overordentlig afvigende synspunkter på en lang række poster, men som dog, hvad angår spørgsmålets hovedprincip, bygger på den samme linje som regeringsforslaget.

Vi mener selv, at vi på en lang række områder vil have værdifulde bidrag at yde til den forhandling, der må komme, og vi håber, regeringen vil tage dem med en betydelig åbenhed, sådan som lovforslaget jo unægtelig lægger op til.

På den basis vil vi tilsige regeringen forhandling og håber, vi når frem til konstruktive resultater.